

สุวรรณ กิจก้องชัย : การพัฒนาแหล่งพักอาศัยเพื่อการท่องเที่ยวด้านการพัฒนาจิตใจเชิงปฏิบัติธรรม: กรณีศึกษา ศูนย์ปฏิบัติธรรมดาวัง เลพัง เจลินราช 60 ปี และวัดพระธาตุครุฑอมทองวรวิหาร (THE DEVELOPMENT OF TOURISM ACCOMMODATIONS FOR SPIRITUAL IMPROVEMENT BY DHARMA PRACTICE: A CASE STUDY OF THE 60th YEAR TO THE THRONE ANNIVERSARY TANANG LENANG MEDITATION CENTER AND THE PHRADHATUSRICHOMTONGVORAVIHARA TEMPLE) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : พศ.๒๕๖๑. เสาวลักษณ์ เลิศมนษ์ สรพลชัย, 211 หน้า.

ผลการศึกษาพบว่ารูปแบบเหล่านี้พัฒนาขึ้น ถึงอิ่มความกระตุก กิจกรรมและการบริการ ของทั้ง 2 แห่ง มีทั้งความคล้ายคลึงและความต่างกันในแต่ละด้าน ทางด้านที่พัฒนาขึ้นที่พัฒนาแบบหลังคือรูปแบบนักกินที่ต้องห่าง ถึงอิ่มความกระตุกและกระบวนการบริการของศูนย์ปฏิบัติธรรม ตาม เก็บ 60 ปีนั้นมีมากกว่าวัดพระธาตุครุฑ์เรื่องของร่วงวิหาร กิจกรรมการฝึกปฏิบัติของทั้งสองแห่งปฏิบัติในลักษณะปีปู ฐานศีริ(หงส์-อุบุ)ชั้นเดียวกัน ค่าที่ทางวัดพระธาตุครุฑ์เรื่องของร่วงวิหารจะเน้นให้ผู้ปฏิบัติธรรมปฏิบัติเอง ส่วน ศูนย์ปฏิบัติธรรม ตาม เก็บ 60 ปีนั้นจะเน้นการฝึกปฏิบัติรวม ซึ่งผลิตภัณฑ์ของทั้งสองแห่งสามารถตอบสนองของลูกประทานที่มองเห็นปฏิบัติธรรมเป้าหมายได้ หากทั้งสองแห่งมีการบริหารจัดการด้านการดำเนินการค่าใช้จ่ายด้วยวิธีการของหลักโภชนา การประชาสัมพันธ์การเชิญบุคคล การสร้างเครื่องราชฯ และการตลาดตรง ทั้งสองแห่งนั้นในเรื่องการโฆษณาแบบปากต่อปากมากที่สุด และสามารถลดลงได้จากการบริหารจัดการของทั้ง 2 แห่งสามารถลดลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาควิชา..... เทคนิคการ..... ลายมือชื่อนิสิต ๕๒๔๕๖๑
สาขาวิชา..... เทคนิคการ..... ลายมือชื่ออ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก /.....
ปีการศึกษา..... ๒๕๕๒.....

5174176525 : MAJOR HOUSING.

KEYWORDS : TOURISM/ ACCOMMODATION / SPIRITUAL / MEDITATION

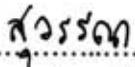
SUWANNA KITKONGCHAI: THE DEVELOPMENT OF TOURISM ACCOMMODATIONS FOR SPIRITUAL IMPROVEMENT BY DHARMA PRACTICE: A CASE STUDY OF THE 60th YEAR TO THE THRONE ANNIVERSARY TANANG LENANG MEDITATION CENTER AND THE PHRADHATUSRICHOMTONGVORAVIHARA TEMPLE. THESIS ADVISOR: ASST. PROF. SAOWALUCK LERTBUT SURAPOLCHAI, D.B.A. 211 PP.

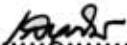
Dharma tourism and dharma practice centers in the form of resorts are currently quite popular and increasing in number. This study on the development of tourism accommodations offering dharma practice for spiritual improvement focuses on meditation centers following the Satiphatthana 4 approach (inflated-deflated stomach). The research objectives are to examine the characteristics, management, and activities of such accommodations as well as to give recommendations on how to further develop them. The hypotheses of the study are as follows. First, accommodations with facilities suitable for dharma practice will enable guests to improve their mind according to their goals. Second, although these accommodations do not charge guests for their stay and dharma practice, marketing activities based on the target guests' faith are still required.

A purposive sampling technique was used to select the accommodations to be studied. To begin with, 1,001 provincial dharma practice centers nationwide from 2543 B.E. to 2552 B.E. were chosen. There were three further selection criteria. First, the study focused only on the centers outside Bangkok with separate buildings and modern facilities, having laypeople as the main target group. Second, the target guests had to be in the middle or upper class. Third, the centers had to follow the Satiphatthana 4 approach (inflated-deflated stomach) and have sappaya and reputed vipassanacharans. Based on the criteria, the selection resulted in two meditation centers, namely the Phradhatusrichomtongvoravihara Temple and the 60th Year to the Throne Anniversary Tanang Lenang Meditation Center, both in Chiang Mai.

The study began with an analysis of Buddhist theories, concepts, and principles in relation to marketing, tourism, accommodation development and mind improvement principles. The data were gathered through surveys, observations, structured interviews, participation in dharma practice activities, and questionnaires containing both closed- and open-ended questions. Sixty sets of questions were distributed to the Phradhatusrichomtongvoravihara Temple between November and December of 2009, while seventy-two sets were responded to by seventy-two guests at the 60th Year to the Throne Anniversary Tanang Lenang Meditation Center during 10-22 October 2009. It should be noted that the two centers had different regulations regarding data collection.

The research results show that the two centers had both similarities and differences in terms of the characteristics of accommodations, facilities, activities, and services. As for accommodation characteristics, both centers were comprised mainly of stand-alone residences. With respect to facilities, the 60th Year to the Throne Anniversary Tanang Lenang Meditation Center had more varied amenities and services than its counterpart. Regarding activities, both centers followed the Satiphatthana 4 approach (inflated-deflated stomach). However, the Phradhatusrichomtongvoravihara Temple emphasized practice on one's own, whereas the 60th Year to the Throne Anniversary Tanang Lenang Meditation Center focused on group practice. In terms of services, both centers could help the target group accomplish their goals. In addition, they employed similar marketing activities covering advertising, public relation, sales promotion, direct marketing, and most importantly, word of mouth. It can also be concluded that the management of both meditation centers was effective in reaching the target group.

Department :.....Housing..... Student Signature :..........

Field of Study :.....Housing..... Advisor Signature :..........

Academic Year :.....2009.....